

NOCTURNE II

Miekie heet mijn buurvrouws katje
(Buurvrouw links) en naar haar aard
Houdt zij van een dit-en-datje,
's Avonds in de maand van Maart.

Kater Poezepoes, de stoute,
Is bij buurvrouw rechts in huis,
Heviger dan muizebouten,
Mint hij kattenmuizepluis.

't Schippertje van buurman, Tipje,
(Buurman achter), is een-hond,
Zwart, met aan zijn staart een stipje
Wit, en om zijn hondemond.

's Nachts, als ik ten langenste
Moegewetboekt, moegesloofd,
Vol van HogeRaad-arresten,
Neerleg mijn juristenhoofd:

„Miekie” klinkt het door de stilte,
Lokkend zacht uit buurvrouws mond,
't Poesje antwoordt, door een gil te
Geven, dat ze 't woord verstond.

Op de dakgoot zit de kater
En, gewaarschuwd, roert dat dier
Ook op eens zijn grote snater
Hels en dol van Maarts plezier.

Tipje, op zijn gezondheidswandeling,
Van de tuindeur naar de schuur,
Vindt zo'n leven geen behandeling
Voor een nette hondebuur,

Lucht dan ook zijn ongenoegen
Over die luidruchtigheid,
Dat zijn hondebast gaat zwoegen
Van zijn felle nijdigheid.

Buurman, gauw kalmeert het beestje,
Draagt het haastig, met zijn arm
Om het trillend hondeleestje,
Naar zijn nestje, zacht en warm.

Even mag de buurt dan rusten,
Even zeilt een moede knaap
Langs de nevelblauwe kusten
Van een eerste dommelslaap.

„Miekie” klinkt het lang en lokkend,
Miekie mauwt, de kater sist,
Tipje keft door 't raam — En mokkend,
Word ik die nacht pessimist.